

STURE MÅNSSON

”små målningar, landskap, olja på duk och pannå”

Galleriet, Härnösands konsthall
5 juni – 30 augusti 2003

Text: Torgny Åström

Vad är det vi människor söker då några av oss ägnar stora delar av våra liv framför den uppspända duken och med penslarna fyllda av oljefärg? Vad är det vi hoppas skall klarna, vad skall uppenbaras för oss när färgfläckarna format sig till igenkänningar?

I årtusenden har vi människor så utfört våra märkliga bildtecken, vilka alltid befunnit sig i gränlandet mellan vad vi sett och vad vi vet. Det gränlandet brukar vi kalla Konst.

Sture Månsson visar i sommar en vacker utställning med spår av ett sådant sökande. Plötsliga intryck från landskap har drivit honom att mejsla fram dessa tecken. Detta är tecken för något av det vi upplever en bit bortom själva seendet, och är det som dröjer sig kvar och vill få sitt uttryck i musik, i dikt eller som här i bild.

Det faller sig naturligt för mig att associera till det traditionella kinesiska måleriet när jag tar del av Sture Månssons målningar. Inte bara därför att några av bildernas innehåll söker sig till kinesisk enkelhet, som några strån, ett spår osv., utan också därför att åskådaren, som inför det kinesiska måleriet, också får vara alldeles nära själv bildens tillblivelse. Vi får följa hur färgfläck lagts över färgfläck. Och den orörda duken skymtar fram samtidigt med det sista och yttersta lagret färg.

Fast det är något mera svårfångat som egentligen attraherar oss i Sture Månsson bildvärld. (Det mesta av utställningen såldes redan första dagen.). Något i oss väcks till liv inför hans bilder, ett minne av skör känslighet, en sorg, kanske rent av en glimt av lyckan. Här finns en ödmjukhet, som är sällsynt i dagens konstvärld. Här finns en balans mellan ett skickligt hantverk och en rå fräckhet i själva uttrycket. Här finns både en känslighet och en styrka. Här finns en sparsamhet i uttrycket, men samtidigt ändå en rik tonskala.

Detta är verk av en konstnär som alltid vill hålla väldigt hög kvalitet i det som visas fram, utan att därför förhåver sig. Så ville också de gamla kineserna

Sture Månsson, som bor i Härnösand, har sällan visat sina verk på egna utställningar. Han har dock ofta varit med i juryvalda samlingsutställningar som på Liljevalchs vid två tillfällen, Dalakonst åtta gånger och Västernorrlands Y-salong vid tre tillfällen, senast 2003.

Förhoppningsvis får vi oftare se honom i egna separatutställningar framöver.